

ritslev—Tisted-Banen fra Aabybro over Løkken til Hjørring. Det er en Bane, der er under Opsejling, hvor Linien er udstukket, og de ere snart færdige med at faa det Beløb tegnet, der omhandles i Loven af 1894, nemlig Halvdelen. Jeg haaber, at naar dette Forslag kommer til den højtærede Indenrigsminister, at han da vil se lige saa velvillig paa dette Forslag, som han har set paa det her foreliggende Forslag. Jeg haaber, at jeg faar den Besked af den højtærede Minister, at det ikke er hans Mening med Udtalelsen i Motiverne til Lovforslaget, at man nu skulde være færdig med Jærnbanebygningen Nord for Limfjorden.

R. Claussen: Jeg er ikke saa heldig at se paa dette Forslag med saa forhaabningsfulde Blikke som de to ærede stedlige Rigsdagsmænd. Det bliver en temmelig betydelig Forøgelse af Statens Udgifter, naar denne Bane skal anlægges. Banens Anlæg er anslaaet til 205,000 Kr. pr. Banemil, men om det vil strække til, er et andet Spørgsmaal. Det er sjældent, at disse Overslag passe. Naar Banen er 7 Mil, bliver Resultatet efter Overslaget 1,435,000 Kr., og Statens Andel skal jo være $\frac{3}{4}$ af Anlægskapitalen, altsaa 1,076,250 Kr., medens Halvdelen i Henhold til Loven af 1894 kun vilde blive 717,500 Kr. Det er altsaa en betydelig Merudgift, som paalægges, og det er noget, man skal betænke sig lidt paa. Lovforslaget er meget kort, men giver efter min Mening saa meget mere Anledning til store Betæneligheder. At de stedlige Rigsdagsmænd kunde have faaet i Sinde at forelægge et saadant Lovforslag, kunde jeg fuldstændig have forstaaet, og jeg vilde ogsaa have kunnet billige det, thi det kunde jo være, at de lokale Interessers Tryk kunde gøre sig saaledes gældende, at man, selv om man ikke fuldt billigede det, kunde gaa med dertil, men at den højtærede Indenrigsminister kan forelægge et saadant Lovforslag, kan jeg mindre godt forstaa. Jeg tror i alt Fald, at det er mindre vel betænkt, og jeg kan ikke forstaa, at den højtærede Finansminister ikke har taget Indenrigsministeren i Ærmet og har sagt Stop til den vel raske Jærnbane. Forleden Dag havde vi et Forslag her, som heller ikke var i Overensstemmelse med Principperne i Loven af 1894, det var det lille Lovforslag om Banen til Odde, men der var dog noget, der talte derfor, fordi det er en frugtbar Egn, og der skulde man heller ikke gaa ud over den Sum, som Loven

fordrer. Der kan ogsaa siges noget derimod, fordi Horsens har omgivet sig med et Jærnbaneanet ligesom en Polyp, der strækker Armene ud, og faar derved saa meget større Andel i Statstilskuddet, end nogen anden Provins kan faa. Men det kunde dog gaa med den Bane, og jeg vil aldrig rette et Ord derimod. Men det forekommer mig lidt betænkeligt, at man vil gaa til en Finansoperation, som hverken direkte eller indirekte kan give finansielt Udbytte. Af Motiverne faar man at vide, at Egnen er saa fattig, at den umulig kan betale Halvdelen af Anlægget, og det kan jo nok være muligt. Men er den saa fattig og saa tyndt befolklet, som det siges, ligger jo ogsaa deri, at Banen heller aldrig vil kunne komme til at betale sig. En saa fattig Befolkning, som ikke kan udrede disse Penge, vil heller ikke kunne føde Banen. Da vi vedtog Loven af 1894 var jeg meget betænkelig ved at gaa til et saa stort Tilskud fra Statens Side, men jeg føjede mig efter de Ønsker, der vare fremme, og sagde ikke noget derimod. Men skulle vi nu til at forøge disse Tilskud, tror jeg, vi komme ind paa en farlig Glidebane, som vi ikke vide hvor ender. Det tror jeg, man skal betænke sig meget paa.

At Banen er bleven medoptaget i Lovforslaget uden at den paagældende Egn har fremsat Ønske derom, staaer der ogsaa i Motiverne. Altsaa, man har egentlig ikke ønsket Banen fra Fjerritslev til Tisted, men kun en Bane fra Nørre-Sundby over Fjerritslev til Tisted. Nej, et saa stort Bidrag til de private Baner kendte man ikke den Gang, man vedtog Loven 8de Maj 1894. Jeg var, som sagt, meget betænkelig allerede ved det Bidrag, der da blev vedtaget, thi man nærede en Frygt for, at det kunde have til Følge, at der vilde blive opagiteret for mange private Baner, som i Fremtiden vilde vise sig ikke at kunne betale sig. Og yde vi nu et større Tilskud til de private Baner, vil der komme mere Liv i denne Agitation for at komme med. Alle vi andre kunne ogsaa efterhaanden komme med og faa mere Tilskud, dersom vi ikke kunne nøjes med det Tilskud, som Loven forudsætter. Naar altsaa Egnen er saa fattig og tyndt befolklet, at Trafiken der ikke vil kunne betale sig, og den ikke kan yde det Bidrag, der skal ydes, vil det være rigtigst, at den nøjes med at være uden Bane, det vil være lige saa rigtigt som, at man i 1894 ikke har forlangt den optagen i Loven. De lokale Interessenter, tror jeg, have vist sig